

Viljestyrke

*Disse citater er udvalgt fra skrifter af
Hazrat Pir-o-Murshid Inayat Khan
stifteren af Sufi Order International.*

Vilje er ikke en kraft, men det er al den kraft, der findes. Hvordan skabte Gud verden? Med sin vilje. Hvad vi derfor kalder viljestyrke i os er i virkeligheden Guds-kraft, en styrke, der forstærkes ved vor påskønnelse af dens potentiale, og derved viser sig at være det største fænomen i livet. Hvis der findes en hemmelighed bag mysteriet Verdens Fænomener som kan forstås, så er det viljestyrken. Det er ved viljestyrke, at alt hvad vi gør, fysisk og mentalt opnåes. Vore hænder kan med al deres fuldendthed ikke holde et glas vand, hvis der ikke er vilje bag. Hvis viljen svigter, vil et tilsyneladende sundt menneske ikke være i stand til at holde sig oprejst.

Menneskeheden har været i stand til at udrette det utrolige ved viljens kraft. Succes og fejl hører til her. Det er kun tilstedeværelsen af vilje, der bringer en frem til succes, og når viljen svigter, vil man - hvor kvalificeret og intelligent man end måtte være - fejle.

Derfor er det ikke en menneskelig styrke, men en guddommelig kraft i mennesket. Indflydelsen på sindet er endnu større, for intet menneske kan fastholde en tanke i sindet bare et øjeblik, hvis der ikke er styrke fra viljen til at fastholde den. Hvis et menneske ikke kan koncentrere sig, ikke kan fastholde sin tanke et øjeblik, betyder det at det savner viljekraft, for det er viljen, der fastholder en tanke.

En del af den vilje arver vi som en guddommelige arv, og det er vores bevidsthed om den der gør den større. Hvis vi ikke er bevidste om viljen, bliver den mindre. Det er en optimisk indstilling til livet, der udvikler viljen; den pessimistiske indstilling mindsker den, berøver den sin store kraft. Hvis der er noget, der hindrer vores udvikling i livet, skyldes det derfor os selv. Det er bevist tusinde gange, at ingen i verden kan være en større fjende for en end en selv.

Hvis blot viljestyrken har magten, vil den kunne overvinde al træghed.

Viljen er sjælens handling. Man kan også kalde sjælen for viljens selv. Forskellen mellem viljen og sjælen er som forskellen mellem et menneske og dets handlinger.

Hvis man ikke gør et forsøg, finder man ikke ud af hvad der er Gud velbehageligt.

Det er meget interessant at studere de store personligheders liv her i verden. Vi kan se, at nogle af de betydeligste mennesker næsten er nået frem til opfyldelse af deres forehavender, men lige før de når målet, har de mistet det alligevel. Andre betydelige mennesker opnår den fuldendte succes i hvad de end foretager sig. Man vil altid finde, at den første gruppes sjæle var begavet med stor kraft, men savnede tro og tillid, mens de

andre var begavet med den samme kraft, men den var her understøttet med tro og tillid. Et menneske kan have alverdens kraft, al visdom og inspiration, men hvis troen mangler, kan man måske opnå 99% succes og således mangle den ene %, som i den sidste ende vil betyde tab af alt, hvad der tidligere er opnået.

Her opstår spørgsmålet: Hvordan finder man tro på sig selv og hvordan kan man eventuelt udvikle den? Man kan finde tro og tillid ved at øve sig i selvtillid for eksempel ved at have tillid til sig selv i enkle ting. I dag har mange for vane at sige "måske" om alt. Et nyt ord synes at være bragt i brug. De siger "måske vil det ske". Det er en slags høflighedsudtryk eller et udsagn fra mennesker, der ønsker at give udtryk for pessimisme. Jeg kan se deres bevæggrunde. De synes, at det lyder fanatisk, indbilsk eller simpelt at sige: "det vil ske" eller "det vil komme" eller "det vil blive fuldført" eller "det vil blive opfyldt". At sige "måske", synes de, fritager dem for ansvaret for at forpligtige sig. Jo mere pessimistisk et menneske er, jo mere benytter det "måske", og dette "måske" er gået så dybt ind i sjælene i dag, at man ikke kan finde troen og tilliden.

Herefter følger spørgsmålet om hvorledes vi vedligeholder vores vilje. Måden vi lever på, medfører at vi frarøver os selv vor vilje. Ikke alene de kampe vi må udkæmpe i livet, men også vort eget selv, vore tanker, vore behov, vore ønsker og vore motiver svækker vores vilje. Kun den som ved hvorledes det indre væsen er forbundet med Den Perfekte Vilje, kan se at det der reducerer viljen, som gør den mindre, smallere og mere begrænset, er vore erfaringer livet igennem. Vore glæder såvel som vore sorger frarøver os viljen. Vore nydelser såvel som vore smerter frarøver os

viljen. Den eneste måde vil kan opretholde viljekraften på er ved at studere viljens eksistens og ved at undersøge alle de steder i os selv, hvor vi finder viljen.

Viljestyrke er som et livsbatteri. Lige så vanskelig det er at omgås med en stærk kraft, og lige så farligt det er at arbejde med et batteri med enorme kræfter, lige så vanskeligt og farligt er det at udvikle og arbejde med viljekraften. Først og fremmest: magt gør blind - skønhed åbenbarer. Forkerte, uretfærdige og urimelige tilbøjeligheder kan opstå ved en kraft og man kan ødelægge sig selv ved viljens handling. Kristus har kommenteret dette når han siger: "Den som griber til sværdet, skal omkomme ved sværdet". Men herved menes ikke, at man ikke skal udvikle sin viljekraft. Det betyder blot, at man må forberede sig med visdom og styrke, så man kan styre sin viljekraft og benytte den rigtigt med indsigt og klarsyn.

Ofte har folk spurgt mig, om der er øvelser, litteratur eller andet som man kan gøre for at udvikle viljestyrken. Dertil har jeg sagt ja, men der er mange øvelser og mange veje. Den enkleste og bedste øvelse, som man kan følge uden særlig undervisning, er altid at forvalte sine reaktioner. Ord som "jeg kan ikke udholde", "jeg kan ikke fordrage", "jeg

Yderligere information:

Sufi Ordenen Danmark

post@sufi-danmark.dk

kan ikke bære det", "jeg har ingen tålmodighed". Disse udsagn betyder for mig; "Jeg er svag". Ved at sige sådan indrømmer vi kun at vi er svage. Og findes der andre fjender i verden som er værre end vor egen svaghed? Hvis alle mennesker i verden var vore venner, så vil denne ene fjende - vor svaghed - være nok til at ødelægge vores liv. Men når denne ene fjende er besejret, kan vi stå imod alle som vil i konflikt med os.

Den første øvelse i at udvikle viljestyrken er at undgå hver eneste handling, ord eller tanke, som vi ikke ønsker. Den anden øvelse, der er nødvendig for at udvikle viljestyrken er at indse, at hverken vort sind eller vor krop bestemmer over os, men at vi bestemmer over krop og sind. Behov såsom appetit, tørst, søvn, selv behovet for at bevæge sig, for at stå og gå bør være under kontrol. Der bør være et tidspunkt hver dag, hvor alle kroppens behov undersøges. Prøv om du kan gøre det. Og lad derefter kroppen være uden at lytte til den, så længe du kan. Det er også en øvelse. Det er ret besværligt at beherske kroppen, fordi den vil ikke beherskes.

For at øve sig i selvkontrol i alt hvad man gør i dagligdagen, er det bedst at udvikle en vis uanfægtethed. Ethvert ord, som siges til en, behøver ikke at opfattes som så vigtigt, at det ophidser hele ens væsen, forstyrrer ens balance og berøver en ens viljekraft. Der er ting, som har betydning, men der er mange ting i ens dagligdag, der ikke har stor betydning, og man er ofte tilbøjelig til at tillægge dem unødvendig betydning.

Når et menneske tillader sig at blive forstyrret, viser det, at dets koncentration ikke er god. Og er dets koncentration ikke god, viser det, at dets viljestyrke svigter. Derfor er det

vigtigste for at beskytte sig mod forstyrrelser at udvikle koncentrationsevnen, således at viljekraften udvikles naturligt og at man bliver i stand at modstå alle forstyrrelser, som opstår, når man må leve midt blandt mennesker.

Ofte tror et menneske, at det ved at være aktivt og beslutsomt udvikler sin vilje, og ved at være passiv taber sin vilje. Men sådan er det ikke. Hvor der er et slag, er der nogle der går frem og nogle der trækker sig. Ved at trække sig er man ikke altid slået. Ved at gå frem har man ikke altid vundet. Et menneske som udøver sin vilje hele tiden overanstrenger den og taber den hurtigt.

De som er vise men uden vilje er lige så hjælpeløse som de der har viljestyrke, men ikke visdom. Det er ingen nytte til at sætte visdommen i forgrunden og viljekraften i baggrunden. Det modsatte er heller ikke hensigtsmæssigt. Det er nødvendigt at forene begge i eet og dette gøres ved at blive bevidst om indflydelsen af dem begge i alt hvad man gør.

At vide hvornår vi skal fastholde vores egen vilje og hvornår vi skal tillade andres vilje, er ofte vanskeligt. Sommetider er det svært at vide, hvad der er Guds vilje og hvad der er vores egen vilje. Nogle gange efter seks måneder, nogle gange efter et år eller efter flere år, kan vi klart se, hvad vi skulle have gjort i en bestemt situation, hvilken fremgangsmåde vi skulle have anvendt, hvilket vi på daværende tidspunkt ikke kunne gennemskue, selvom vi prøvede. Hvis vi på det tidspunkt, hvor vi var i vanskeligheder, havde været fuldstændig rolige og fri for tanker om fornøjelser og lykke, tanker om ubehag og tab, ville det kunne have medført at vi havde set klart i det øjeblik og klart sanset Guds vilje.